

Cs.

H VIII.

L.

i64.

1972-1167

G/IV. 1167

165

ZÁGONI

MIKES KELEMEN

TÖRÖKORSZÁGI LEVELEI.

A SZERZŐ SAJÁT KÉZIRATÁBÓL

ÉLETRAJZI ÉRTEKEZÉSSSEL

KÖZLI

TOLDY FERENCZ.

ELSŐ KÖTET.

PESTEN, 1861.

KIADJA HECKENAST GUSZTÁV.

I.

Gallipoliból Anno 1717. 10. octobris.

Edes néném, hálá légyen az istennek, mi ide érkezünk ma szerencsésen, Franciaországból pedig 15. septembris indultunk meg. A fejedelmünknek, istennek hálá, jó egészsége volna, hogyha a köszvény búcsút akarna tőlle venni: de reményljük, hogy itt a török aer elúzi.

Édes néném, mi jó a földön járni. Látja ked, még Sz. Péteris megijedett volt, mikor a vízben sippadoztak a lábai: hát mi bűnösök hogy ne félnénk, amidőn a hajónk olyan nagy habok között fordult egyik oldaláról a másikára, mint az erdélyi nagy hegyek — némelykor azoknak a tetején mentünk el, némelykor pedig olyan nagy völgyben estünk, hogy már csak azt vártuk, hogy reánk omoljanak azok a vízhegyek; de mégis olyan nagy emberségesek voltak, hogy többet nem adtak innunk, mintsem kellett volna. Elég a, hogy itt vagyunk egészségben; mert a tengeren is megbetegszik az ember, nem csak a földön, — és ott, ha a hintó megrázza, elfárad, és jobb egyepetyéje vagy az ételre: de a hajóban az a szüntelen való rengetés, hánykódás a főt elbódítja, a gyomrot felkeveri, és úgy kell tenni, valamint a részeg embernek, a ki a bort meg nem emésztheti. A szegény gyomromnak is olyan nyavalyában kellett lenni vagy két első nap, de azután úgy kellett ennem, valamint a farkasnak.

A fejedelmünk a hajóból még nem szállott vala le, hogy egy tatár hám, aki itt exiliumban vagy, holmi ajándékot küld, és a többi között egy szép lovat nyerelve. Itt a fejedelemnek jó szállást adtak, de mi eből